

عنوان مقاله:

تحلیل وضعیت کمی و کیفی مسکن در استان همدان با استفاده از مدل تاکسونومی عددی و ویلیامسون

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تاکید بر راهبردهای توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

عباس فخرایی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

سیدمهدی حجازی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

سروش کرمی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

در حال حاضر بخش مسکن به عنوان یکی از مهمترین بخشهای توسعه در یک جامعه و نشانه ای از رتبه و منزلت اجتماعی زندگی افراد و ازجمله مهمترین کاربریهای شهری به حساب میآید و میزان کمیت و کیفیت آن بیانگر وضعیت اقتصادی اجتماعی شهرها است. بخش مسکن از شاخصهای تعیین کیفیت زندگی - و سطح رفاه در جامعه است و فعالیتهای این بخش نه تنها به رفع نیاز مردم به مسکن به عنوان یک نیاز اساسی و حیاتی کمک میکند، بلکه در توسعه اقتصاد و ایجاد امکان اشتغال برای جمعیت رو به رشد کشور، نقش مهمی را ایفا میکند. در این نوشتار به بررسی وضعیت مسکن و تعیین نیازها و الویت های سکونتی در استان همدان و رتبه بندی شهرهای استان به لحاظ وضعیت کمی و کیفی مسکن جهت برنامه ریزی مسکن در سطح استان پرداخته میشود. متغیرهای بررسی شده در این تحقیق، رتبه بندی شهرها بر اساس شاخصهای مسکن، محاسبه تخریب واحدهای مسکونی، برآورد نرخ تخریب مسکن، محاسبه شاخص شکاف درون منطقه ای، تعیین نقاط بحرانی استان به لحاظ شاخصهای مسکن است. نوع تحقیق از نوع کاربردی بنیادی بوده و - روش بررسی، توصیفی تحلیلی با استفاده از مدلهای کمی است. یافته های تحقیق نشان میدهد که در میان - شهرستانهای بهار، کبودرآهنگ، فامنین و توپسرکان در بدترین وضعیت مسکن و شهرستانهای همدان، ملایر و اسدآباد دارای بهترین وضعیت مسکن در استان همدان میباشند. همچنین میزان نرخ تخریب مسکن در استان همدان 2/6 درصد، در مناطق شهری 2 درصد و در نقاط روستایی 3 درصد میباشد.

کلمات کلیدی:

بخش مسکن، شاخصهای کمی و کیفی، شکاف درون منطقه ای، نقاط بحرانی مسکن، استان همدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/435720>

